

SKŁADANIE ŚWIADECTWA W MOCY DUCHA ŚWIĘTEGO

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 25 lipca

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: J 15,26-27; Dz 2,41-42; 8,4; Hbr 4,12; Dz 17,33-34; 18,8.

TEKST PAMIĘCIOWY: „A gdy skończyli modlitwę, zatrzęsło się miejsce, na którym byli zebrani, i napełnieni zostali wszyscy Duchem Świętym, i głosili z odwagą Słowo Boże” (Dz 4,31).

Gdy Jezus polecił pierwszym chrześcijanom, by idąc na cały świat, głosili ewangelię (zob. Mk 16,15), musiało się im to wydawać misją niemożliwą do zrealizowania. Jak mieli sprostać tak ogromnemu wyzwaniu? Przecież było ich tak niewielu. Posiadali też skromne środki. Byli przeważnie słabo wykształceni i pochodzili z najniższych warstw społecznych. Ale mieli niezwykłego Boga, który obiecał obdarzyć ich mocą do pełnienia nadzwyczajnej misji.

Jezus powiedział:

— „Weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1,8).

Potęga Ducha Świętego miała uzdolnić ich do głoszenia przesłania krzyża z odradzającą mocą zmieniającą ludzi. Duch Święty sprawiał, że ich świadectwo było skuteczne. W ciągu kilkudziesięciu lat ewangelia dotarła do całego świata. Czytamy, że pierwsi chrześcijanie „cały świat wywrócili do góry nogami” (Dz 17,6 PAC). Apostoł Paweł napisał, że ewangelia była „zwiastowana wszelkiemu stworzeniu pod niebem” (Kol 1,23). W lekcji tego tygodnia skupimy się szczególnie na roli Ducha Świętego jako udzielającego mocy naszemu świadectwu o Chrystusie.

Na zaniepokojenie uczniów na wieść, iż opuści ich i wróci do nieba, Jezus odpowiedział obietnicą Ducha Świętego:

— „Lepiej dla was, żebym Ja odszedł. Bo jeśli nie odejdę, Poczyszyciel do was nie przyjdzie, jeśli zaś odejdę, pošę go do was” (J 16,7).

Greckie słowo przetłumaczone jako Poczyszyciel to Parakletos. Oznacza ono Tego, który idzie obok w celu udzielenia pomocy. Jednym z najważniejszych działań Ducha Świętego jest towarzyszenie wierzącym w celu wyposażania ich w moc i kierowania nimi podczas składania świadectwa. Gdy dajemy świadectwo o Jezusie, nie jesteśmy sami. Duch Święty jest przy nas i kieruje nami tak, byśmy trafili do ludzi szczerze szukających prawdy. Przygotowuje ich serca, zanim jeszcze ich spotkamy. Kieruje naszymi słowami, wywołuje dobry oddźwięk w sercu poszukujących i zachęca ich, by odpowiedzieli na Jego apele.

Przeczytaj J 15,26-27; 16,8. Co wersety te mówią nam o roli Ducha Świętego w składaniu świadectwa?

Duch Święty świadczy o Jezusie. Jego ostatecznym celem jest doprowadzenie jak największej liczby ludzi do Jezusa. Jego misją jest wywyższanie Jezusa. W tej roli przekonuje On wszystkich wierzących o obowiązku dawania świadectwa. Otwiera nasze oczy, byśmy dostrzegli otwarte serca ludzkie wokół nas, i działa niepostrzeżenie, by przygotować takie osoby na przyjęcie przesłania ewangelii.

W J 16,8 czytamy wyraźnie, że Duch Święty „przekona świat o grzechu”. Mówiąc innymi słowami, porusza On serca ludzi, by wywołać w nich pogłębiające się odczucie wyobcowania od Boga i potrzebę skruchy. Przekonuje także świat o sprawiedliwości. Duch Święty nie tylko ujawnia grzech, ale także poucza nas o sprawiedliwości. Ukazuje wielkość sprawiedliwości Jezusa w porównaniu z naszym moralnym brudem. Rolą Ducha Świętego jest nie tylko wskazać nam, jak źli jesteśmy, ale także objawić, jak doby, wspaniałomyślny, współczujący i miłujący jest Jezus, oraz ukształtować nas na Jego obraz.

Dawanie świadectwa jest po prostu współdziałaniem z Duchem Świętym w wywyższaniu Jezusa. W mocy Ducha Świętego i pod Jego kierunkiem świadczymy o wspaniałym Chrystusie, który nas zmienia.

Dlaczego pragnąc pracować dla bliźnich, musimy zawsze pamiętać, że nie my dokonujemy nawrócenia, ale czyni to jedynie Duch Święty?

Dzieje Apostolskie słusznie są czasami nazywane *Dziejami Ducha Świętego*. Przedstawiają niesamowitą historię dawania świadectwa, ewangelicznego zwiastowania i rozwoju Kościoła. *Dzieje Apostolskie* to historia gorliwych chrześcijan pełnych Ducha Świętego pozyskujących świat dla Chrystusa. Byli oni zupełnie zależni od Ducha Świętego w osiąganiu wspaniałych wyników. Pierwsi chrześcijanie są przykładem tego, czego Duch Święty może dokonać za pośrednictwem ludzi zupełnie Mu oddanych.

Przeczytaj Dz 2,41-42; 4,4.31; 5,14.42; 6,7; 16,5. Co robi na tobie największe wrażenie, gdy czytasz te wersety? Jakie przesłanie Łukasz, autor *Dziejów Apostolskich*, pragnie skierować do czytelników, opisując przykłady tak szybkiego rozwoju Kościoła?

Pisząc *Dzieje Apostolskie*, Łukasz pragnął przedstawić czytelnikom służbę Ducha Świętego w Kościele wczesnochrześcijańskim.

Zwróć uwagę, że Łukasz nie wahał się posługiwać liczbami, by podać skalę działania Ducha Świętego w pierwszym wieku po Chrystusie. Tak, Łukasz liczył chrzty! W Dz 2,41 podkreślił fakt, że około trzech tysięcy ludzi zostało ochrzczonych jednego dnia w jednym miejscu. W Dz 4,4 mówi o pięciu tysiącach ochrzczonych. W Dz 5,14 podkreśla, że mnóstwo ludzi przychodziło do Pana i przyjmowało chrzest.

Także w przypadku pojedynczych osób — takich jak: Lidia, stróż więzienia w Filippi, opętana niewolnica czy etiopski minister skarbu — Łukasz zauważa i opisuje działanie Ducha Świętego na serca ludzi. Ważne jest to, że za każdą wielką liczbą ochrzczonych stoją poszczególne jednostki — dzieci Boże, za które Jezus Chrystus oddał swoje życie. Owszem, lubimy duże liczby nawróconych, ale przecież składanie świadectwa odbywa się zwykle poprzez kontakt z jedną osobą.

Szybki rozwój Kościoła nowotestamentowego następował w wyniku zakładania nowych zborów. Jednym z czynników sprawiających, że Kościół rozwijał się tak szybko, było to, że nieustannie odnawiał się przez zakładanie nowych zborów. Jakże ważne przesłanie niesie ten fakt obecnie!

Najważniejszym zagadnieniem dla Kościoła nowotestamentowego była misja. Co możemy zrobić, by misja nadal pozostawała także i obecnie w centrum zainteresowania każdego zboru?

Obecność Ducha Świętego jest mocno zaznaczona w całych *Dziejach Apostolskich*. Służył On wierzącym i działał przez nich, gdy na różne sposoby świadczyli o swoim Panu. Uzdalał ich do radzenia sobie z próbami i wyzwaniem związanymi z dawaniem świadectwa we wrogiej im kulturze. Prowadził ich do szczerych poszukiwaczy prawdy. Przygotowywał serca ludzi w całych miastach, zanim dotarli tam chrześcijanie. Otwierał drzwi możliwości, o jakich nie marzyli, oraz nadawał moc ich słowom i czynom.

Przeczytaj Dz 7,55; 8,29; 11,15; 15,28-29; 16,6-10. Jak Duch Święty działał przez składających świadectwo uczniów w każdym z doświadczeń opisanych w tych wersetach? Mówiąc innymi słowy, co uczynił Duch Święty w przedstawionych tu sytuacjach?

.....

.....

Różnorodna praca Ducha Świętego w pierwszym wieku po Chrystusie była naprawdę zdumiewająca. Wspomniane powyżej sytuacje to tylko próbka działania Ducha Świętego. On wzmocnił Szczepana, by mógł złożyć świadectwo o Panu przed okrutnym i wrogim tłumem, który wkrótce ukamienował go. W sposób cudowny doprowadził Filipa do wpływowego etiopskiego dostojnika poszukującego prawdy, aby otworzyć Afrykę na ewangelię. Sam dał Piotrowi znak, gdy poganie także przyjęli dar Ducha Świętego. Prowadził Kościół w jedności, gdy groziły mu podziały spowodowane sporami w kwestii obrzezania, a także otworzył cały kontynent europejski na głoszenie ewangelii przez apostoła Pawła.

Duch Święty działał w nowotestamentowym Kościele i działa w Kościele także dzisiaj. On pragnie udzielać nam mocy, wzmacniać nas, uczyć, prowadzić, jednoczyć i posyłać na najważniejszą misję w świecie, którą jest prowadzenie ludzi do Jezusa i Jego prawdy. Musimy pamiętać, że On wciąż działa, tak jak działał w czasach apostołów w Kościele wczesnochrześcijańskim.

Co możemy czynić dzień po dniu, by stać się bardziej otwartymi i podatnymi na działanie mocy Ducha Świętego w nas? Jakie właściwe wybory z naszej strony umożliwiają Mu działanie w nas i przez nas?

Słowo Boże pozostawało w samym centrum świadectwa składanego przez Kościół nowotestamentowy. Kazanie Piotra w dniu Pięćdziesiątnicy było w znacznej mierze oparte na *Starym Testamencie* i na tej podstawie dowodziło, że Chrystus jest Mesjaszem. Przedśmiertne świadectwo Szczepana było przeglądem dziejów starotestamentowych. Piotr odwołał się do słowa, które zostało posłane Izraelitom (zob. Dz 10,36), gdy dzielił się z Korneliuszem prawdą o zmartwychwstaniu Chrystusa. Paweł raz po raz nawiązywał do wielkich starotestamentowych przepowiedni dotyczących przyjścia Mesjasza, a Filip starannie wyjaśnił dociekliwemu Etiopczykowi znaczenie mesjańskiej przepowiedni z 53. rozdziału *Księgi Izajasza*. W każdym przypadku uczniowie głosili Słowo Boże, a nie własne. Słowo natchnione przez Ducha Świętego było podstawą ich nauczycielskiego autorytetu.

Przeczytaj Dz 4,4.31; 8,4; 13,48-49; 17,2; 18,24-25. Czego wersety te uczą o związku Ducha Świętego ze Słowem Bożym i świadectwem Kościoła nowotestamentowego?

Ten sam Duch Święty, który natchnął Słowo Boże, działa przez to Słowo, by nas zmieniać. W Słowie Bożym jest życiodajna moc, gdyż dzięki działaniu Ducha Świętego jest ono żywym Słowem Chrystusa.

Przeczytaj 2 P 1,21 oraz Hbr 4,12. Dlaczego Słowo Boże tak bardzo zmienia ludzi?

„W Słowie Bożym znajdziemy twórczą moc, która powołała wszechświat do bytu. Ona rodzi życie. Każdy jej rozkaz jest równocześnie obietnicą. Jeżeli uznamy Słowo i zamkniemy je w duszy, otrzymamy życie Nieskończonego. Słowo przeobraża naturę i odradza duszę na obraz Boży”²⁹.

Biblia ma taką moc odradzania ludzi, ponieważ ten sam Duch Święty, który natchnął *Biblię*, inspiruje i zmienia nas, gdy ją czytamy. Gdy dzielimy się Słowem Bożym z bliźnimi, Duch Święty działa, by zmieniać ich przez Słowo, które natchnął. Bóg obiecał błogosławić swoje Słowo, a nie nasze słowa. Moc jest w Słowie Bożym, a nie w ludzkich teoriach.

²⁹ Ellen G. White, *Wychowanie*, Warszawa 1992, s. 89.

Uważne studium *Dziejów Apostolskich* ukazuje Boga poprzez Ducha Świętego działającego w cudowny sposób w życiu ludzi. *Dzieje Apostolskie* zawierają przykłady zwycięstwa ewangelii nad kulturowymi uprzedzeniami, przykłady zmian głęboko utrwalonych nawyków oraz przykłady nauczania wszystkich ludzi łaski i prawdy Chrystusa. Duch Święty wychodzi naprzeciw ludziom tam, gdzie się znajdują, ale ich tam nie zostawia. Dzięki Jego obecności i Jego działaniu ludzie doświadczają odrodzenia. Ich charakter i życie zmieniają się.

Przeczytaj Dz 16,11-15.23-34; 17,33-34; 18,8. To tylko kilka przykładów nawróceń opisanych w *Biblii*. Czego przykłady te uczą nas o mocy Bożej zmieniającej ludzi o różnym pochodzeniu?

Cóż za zdumiewająca różnorodność osób! Lidia była zamożną żydowską kobietą interesu. Strażnik więzienny w Filipi był urzędnikiem służby cywilnej i należał do rzymskiej klasy średniej. Duch Święty dociera do wszystkich warstw społecznych. Jego moc odradzania jest skuteczna w przypadku mężczyzn i kobiet, ludzi bogatych i ubogich, wykształconych i prostych.

Dwie ostatnie osoby z naszej listy są nie mniej interesujące. W Dz 17,34 nawiązano do nawrócenia Dionizego Areopagity. Ateńscy areopagici byli sędziami wydającymi wyroki w miejskim sądzie. Byli to z reguły zamożni i szanowani członkowie ateńskiego społeczeństwa.

Dzięki mocy Ducha Świętego przesłanie apostoła Pawła docierało do wyższych warstw społeczeństwa. Kryspus (zob. Dz 18,8) był przełożonym synagogi — przywódcą religijnym dobrze znającym Stary Testament. Duch Święty dotarł także do niego i zmienił go. Te przykłady świadczą o tym, że gdy składamy świadectwo o Chrystusie i dzielimy się z bliźnimi Jego Słowem, Duch Święty czyni niezwykle rzeczy w życiu ludzi o różnorodnym pochodzeniu i wykształceniu, różnorodnej kulturze i różnorodnych wierzeniach. Nie wolno nam zakładać z góry, do kogo da się dotrzeć z ewangelią, a do kogo nie. Naszym zadaniem jest składać świadectwo każdemu i wszystkim, z którymi się stykamy. Resztę powinniśmy pozostawić Panu.

Chrystus umarł za wszystkich ludzi — za każdego człowieka we wszystkich wiekach. Czego ta ważna prawda powinna nauczyć nas o tym, czy ktośkolwiek jest poza zasięgiem zbawienia?

DO DALSZEGO STUDIUM

Duch Święty współdziała z Ojcem i Synem w procesie odkupienia. We wszystkich naszych działaniach związanych z dawaniem świadectwa przyłączamy się do Niego w Jego dziele zbawienia ludzi. On przekonuje serca. On otwiera drzwi możliwości działania. Przez Słowo Boże oświeca umysły i objawia prawdę. Przełamuje bariery uprzedzeń, które nas krępują, pokonuje kulturowe skrzywienia, które wypaczają nasze postrzeganie prawdy, i wyzwala nas z kajdan złych nawyków, które nas zniewalają.

Gdy świadczymy o Jezusie, powinniśmy pamiętać, że współdziałamy z Duchem Świętym. On wyprzedza nasze świadectwo i przygotowuje ludzkie serca na przyjęcie przesłania ewangelii. On jest z nami, poruszając umysły, gdy okazujemy ludziom uprzejmość, dzielimy się naszym świadectwem, udzielamy lekcji biblijnych, wręczamy chrześcijańskie publikacje czy uczestniczymy w ewangelizacji. On działa na serca ludzi długo po tym, jak stracimy ich z oczu — czyni wszystko, co niezbędne, by doprowadzić ich do poznania zbawienia³⁰.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Podziel się podczas pierwszej części nabożeństwa przykładami działania Ducha Świętego towarzyszącymi twojemu świadectwu o Bogu.

2. Czy kiedykolwiek czułeś obawę lub lęk przed dzieleniem się swoją chrześcijańską wiarą? Jak poznanie działania Ducha Świętego zmniejszy ten lęk i daje ci pewność, gdy składasz świadectwo wiary w Chrystusa?

3. W lekcji tego tygodnia mówiliśmy o działaniu Ducha Świętego w związku z naszym świadectwem o Jezusie. Omów różne sposoby działania Ducha Świętego związane ze składaniem przez nas świadectwa? Jak Duch Święty wyposaża nas do świadczenia i służby na rzecz wiecznego dobra innych ludzi?

4. W tej lekcji wspomnieliśmy o centralnej roli *Biblii* w świadectwie o Jezusie. Dlaczego *Biblia* jest tak ważna dla naszej wiary i świadectwa? Jak możemy uniknąć pułapek zastawianych przez tych, którzy twierdząc, że wierzą w *Biblię*, umniejszają jej autorytet i świadectwo?

³⁰ Przeczytaj także rozdział *Dar Ducha*, w: Ellen G. White, *Krzyż i miecz*, Warszawa 2018, wyd. 2, s. 29-34; pierwszą połowę rozdziału *Niechaj się nie trwoży serce wasze*, w: taż, *Życie Jezusa*, Warszawa 2018, wyd. 16, s. 494-499.